સુખ-દુ:ખ જે મળે તેમાં સંતોષ માનવો

- -

એક ખીણમાંથી એક નદી પસાર થતી હતી. તેને મળતા બે નાનાં-નાનાં ઝરણાં એક જગ્યાએ ભેગા થયા અને વાતો કરવા લાગ્યા. એક બોલ્યો, અરે દોસ્ત, તારી સફર કેવી રહી, રસ્તો તો સારો હતો ને ? પેલો બોલ્યો, રસ્તાની તો વાત જ ના કર, અત્યંત ભયાનક હતો. પોતાના ખેતરમાં મારા પાણીના પ્રવાહને વાળનારાનું મોત થઈ ગયું. તેના જતા રહેવાથી હું તો એકલો જ રહી ગયો હતો.

ઘણી મુશ્કેલીઓમાંથી પસાર થઈને અહીં પહોંચ્યો છું. તડકામાં પોતાની નવરાશની પળોને સૂર્યસ્નાન કરીને ગંદકી ફેલાવતા લોકની સાથે ઘણો સંઘર્ષ કરીને હું અહીં પહોંચ્યો છું, પરંતુ મારા ભાઈ, તારો માર્ગ કેવો હતો ? પહેલાએ જવાબ આપ્યો, મારો માર્ગ તારાથી જરા જુદો હતો. હું તો પર્વત પરથી ઊતરીને સુગંધિત ફૂલો અને લહેરાતા વેલા વચ્ચે થઈને અહીં આવી રહ્યો છું. સ્ત્રી-પુરુષ મારું પાણી પીતાં હતાં, કિનારા પર બેઠેલા નાનાં-નાનાં બાળકો ગુલાબી પગથી પાણીમાં ચાલતાં હતાં.

મારી ચારે તરફ ઉલ્લાસ અને મધુર સંગીતનું વાતાવરણ હતું. ત્યાં જ અચાનક મોટા અવાજે નદી બોલી, ચાલો હવે, આગળ ચાલો. હવે વધુ વાતો ના કરો અને મારામાં ભળી જાવ. આપણે બધા સમુદ્રને મળવા જઈ રહ્યા છીએ. ચાલો જલદીથી, હવે તમારી મુસાફરીના બધા જ સુખ-દુ:ખ ભુલાઈ જશે જ્યારે તમે તમારી સમુદ્ર માતાને મળશો. આ પ્રતીકાત્મક કથાનો અર્થ એ છે કે મૃત્યુ બાદ આત્માનું પરમાત્માથી મિલન અનિવાર્ય છે, જે પરમ સુખ છે. આથી જીવનમાં સુખ કે દુ:ખ જે કંઈ પણ મળે, તેને ઈશ્વરનો પ્રસાદ માનીને ગ્રહણ કરી લેવો. આવું કરવાથી આપણો અંતિમ સમય દિવ્ય આત્મિક શાંતિથી તરબોળ રહે છે.

Dinesh-Vadasan
9377209292

BACK to

વડવાળા.કોમ Vadwala.com

www.vadwala.com